

[Socialministeren.]

december og 1. januar, og de beklædnings-tillæg, som de har fået 1. december, alle bliver lagt sammen og udbetalt med $\frac{1}{12}$, og at rentemodtagerne allerede begynder fra 1. april 1957 at få forhøjelserne på alle disse områder.

Heroverfor kan man måske sige, at rentemodtagerne i den første tid må bruge de forhøjelser, de får, til brændsel, og at de eventuelt må vente lidt med beklædningen; men de får altså fremskudt udbetalingen af de beløb, som de plejer at få meget senere, og så vil jeg tro, at de ældre, når de får disse penge, vil være i stand til selv at administrere dem. Det håber jeg, og det tror jeg på.

Ragnhild Andersen: Det ærede medlem hr. Bøgholm bevægede sig op på talerstolen for at spørge, om jeg ikke kunne give oplysning om, hvorvidt de ældre i de lande, som jeg havde sympati for, fik penge uden at deltage i produktionen. Ja, jeg har sympati for mit eget land, som er mit land, og jeg har sympati for den socialistiske verden, hvor man realiserer det system, som jeg mener er i arbejderklassens og i det overvejende folkeflertals interesse. Det er rigtigt. Og jeg vil gerne svare, at i Sovjetunionen får man folkepension, og man kan få det fra det 55. år også uden at deltage i produktionen.

Det undrer mig dog noget, at det ærede medlem skulle herop for at få mig til at besvare det spørgsmål, eftersom der for kort tid siden — som det er almindeligt kendt — var en parlamentsdelegation i Sovjetunionen, og den havde lejlighed til at få svar på alle spørgsmål i så henseende. Men bevares, når det ærede medlem har mere tiltro til mine oplysninger, skal jeg gerne bekræfte, at der er folkepension i Sovjetunionen, og jeg skal gerne bekræfte, at man for nylig har vedtaget at forbedre denne folkepension, fordi Sovjetunionen jo ikke har en sociallovgivning, der er så gammel som sociallovgivningen her i landet — det er ingen hemmelighed — man har bygget den op og har ikke fundet, at den var tilfredsstillende, og derfor har man forbedret den på det sidste. Men det kan måske det ærede medlem hr. Bøgholm give en forklaring på, for han har som sagt sidst været der.

Jeg vil gerne have lov til i denne forbindelse at spørge det ærede medlem hr. Bøgholm, som bevægede sig op på talerstolen i en debat om aldersrenten her i landet: hvordan ser det ærede medlem på det lovforslag, mit parti har fremsat, om at give rentemodtagerne 7 hl koks i stedet for de 3, eksempelvis? Hvordan ser det ærede medlem på spørgsmålet om at sætte folkepensionen i kraft med de økonomiske virkninger fra 1. april, hvilket utvivlsomt vil blive hilst med stor sympati af de ældre? Jeg vil tro, at ikke alene jeg, men også rentemodtagerne vil være interesserede i, at det ærede medlem hr. Bøgholm, der interesserer sig for, hvordan de gamle har det overalt i verden, også vil udtale sig om, hvad han mener om de ældres forhold her i landet.

Jeg er glad for, at den højtærede socialminister nævnedes de pengebeløb, der vil blive udbetalt i denne sommer. Jeg har da heller ikke påstået, at rentemodtagerne i aldersrenteboliger bliver ringere stillet i denne sommer; det bliver de ikke, det ved jeg vel, men jeg har gjort opmærksom på, at de var bekymrede, fordi de ikke forstår den engangsperiode, der kommer fra april til oktober, og fordi deres regnestykke ganske rigtigt fortæller dem, at de ikke virkelig får de tilsyneladende flere penge, der bliver udbetalt, fordi de skal gå til husleje.

Den højtærede minister svarede på det spørgsmål, jeg har rejst om, hvordan man vil komme de rentemodtagere, der ikke bor i aldersrenteboliger, til undsætning i deres vanskeligheder med brændselsindkøb, på den måde, at han sagde, at de i årevis har henvendt sig til ham gennem rentemodtager-sammenslutningerne med ønsket om selv at få lov til at administrere deres penge. Jeg vil slet ikke benægte, at rentemodtagerne har fremsat et sådant ønske; men man skal lægge mærke til, at når rentemodtagerne har sagt: vi vil selv have pensionen og administrere den, så har de tænkt på og talt for en pension, der lå omtrent på højde med, hvad en tjenestemand har i pension, og de havde ikke regnet med, at folkepensionen skulle blive et så beskedent beløb, som den blev. Og de havde vel slet ikke regnet med, at forbedringerne for Københavns vedkommende ikke skulle overstige 400 kr., navnlig ikke da de to